

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๓
ชาติไทยทั้งชาติไม่มีคนดีแล้วเหอ

(ผู้ฟังเทศน์ประมาณ ๔๐๐ คน)

ก่อนจ้งหัน

พระท่านไม่ค่อยฉันจ้งหัน ท่านเร่งภาวนาเห็นไหมละ พระมีเกือบร่วม ๕๐ องค์
นี่มาอยู่ที่นี้ก็องค์ ท่านไม่ฉันจ้งหัน มาฉันจ้งหันเล็กน้อยเท่านั้นแหละ ส่วนที่เหลือหาย
เจียบ ๆ มีแต่ภาวนานะ ท่านภาวนา ท่านเร่ง ท่านบิ๊งบิ๊งต่อสู้อุบัติทุกข์ หิวข้าวไม่ทุกข์
ได้เหอไม่ใช่คนตาย ต้องหิว เราเคยหิวมาพอแล้ว จนจะไปบิณฑบาตในหมู่บ้านไม่ถึง
กะคำนวณ อดมาหลาย ๆ วันมันแย้เข้าไป ๆ แล้วคำนวณดูจากนี้ไปวันนั้นถึงไป
บิณฑบาต จะถึงหมู่บ้านไหม กะว่าจะถึง ขนาดนั้นไปไม่ถึง ต้องพักตามกลางทาง ๆ ไป

ร่างกายอ่อนแต่จิตใจดีเหมือนจะเหาะเหินเดินฟ้า นุ่นเห็นไหมละ ใจเมื่อได้รับ
การอบรม ทางนี้ดีดีขึ้น ๆ ร่างกายอ่อนลง ให้กินเมื่อไรก็ดีดีเมื่อนั้น ร่างกายไม่ได้ยาก
นะ แต่จิตใจดีดียาก เพราะฉะนั้นจึงต้องได้หน้กทางการฝึกกรรมเพื่อความเป็นคนดี
เราจะอยู่แบบหมูขึ้นเขียง กินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่อิ่มไม่พอ นอนไม่อิ่มไม่พอ อย่างนี้
เข้ากันไม่ได้เลยกับผู้หวังความดีแก่ตน ต้องฝึกกรรมถึงถูก

นี่เหลว ๆ ไหล ๆ เกิดมาก็หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ อยู่หาหลักหาเกณฑ์ไม่ได้ ตั้ง
แต่วันเกิดมาจนกระทั่งวันตาย รวมแล้วหาหลักเกณฑ์ไม่ได้ มีแต่สร้างความสำเร็จ
ตัวตามความเห็นที่สะดวกละสบาย ๆ กิเลสสูงจุมกไปแล้วสะดวกละสบาย ถ้ากรรมท่านจะ
หลุดแล้ว โอ๊ย ลำบากลำบาก เห็นไหมละ เพราะฉะนั้นถึงได้ตายกองกันอยู่ในนรก ที่
ไหนจะมากกว่าสัตว์ในนรก อดพระพุทเจ้าเหอว่านรกไม่มี ฟังให้ตื่นคำพูดคำนี้
เราถอดออกมาจากหัวใจ มันกระจำงแจ่มหม่นนี้ มาปิดได้เหอปิดพระพุทเจ้า ปิด
ความจริงปิดได้เหอ จะไม่ให้อูให้เห็น

นี่เราตัวเท่าหนูแต่ก่อนเคยพูดเมื่อไรอย่างนี้ มันรู้ไม่ให้อูได้ยังไง ถ้าว่ากิเลส
มันเต็มอยู่ในหัวใจนี้ก็รู้ ตะเกียกตะกายไปภาวนา น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขาสู้อกิเลสไม่ได้
เพราะกิเลสหนักก็รู้ นุ่นเห็นไหมละ เวลากิเลสหนา สู้มันไม่ได้ น้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา
ฟ้าดกิเลสที่หนาแน่น เอาเราน้ำตาร่วงบนภูเขาขาดสะบั้นลงไปแล้ว ไม่มีอะไร ว้าง นุ่น
เห็นไหม จิตดวงนี้เวลามันมืดมันมืด เวลามันหนามันหนา ทุกข์กรรมเพราะกิเลสบีบบี
สีไฟก็เห็น กิเลสตัวบีบบีสีไฟถูกพันลงไปด้วยความพากความเพียร ความอดความทน
ดังที่วานี้ เช่น อดอาหารเป็นต้น ไม่มีอะไรเหลือภายในใจ สว่างจ้าขึ้นมา อะไรจะปิดใจ
อยู่ละ

ใจเป็นนักรู้ นักรู้ตลอดเวลา คิดดูตกอยู่ในนรกมันก็รู้ รู้ว่าทุกข์ทรมาน มันปิด ความรู้ของใจได้ที่ไหน เพราะฉะนั้นอย่าพากันนอนใจนะ เราพูดจริง ๆ เราสอนด้วยความเมตตาจริง ๆ อย่าให้กิเลสมาลุ่มจมกว่าท่านโกหกอย่างนั้นอย่างนี้ไป นี่ละมันจะเอาลงนรกให้จำให้ตื่นะ เห็นไหมล่ะพระท่านมาทรมานดูซินะ ทำไมท่านถึงมาทรมาน ก็เพราะท่านอยากเป็นคนดี ต้องฝึก เราก็เอาไปเป็นคติตัวอย่างแก่เรา ไม่ได้หมายถึงว่าพี่น้องทั้งหลายต้องทำอย่างพระนะ ขอให้ทำแบบมีกฏมีเกณฑ์มีการบังคับบัญชา การอยู่ การกินการใช้การสอยอย่าฟุ่มเฟือยเหลือเฟือ ซึ่งเป็นเรื่องของกิเลส ให้เอาธรรมเข้าไปสกัดลัดกันบ้าง คนเราจะมีขอบมีเขต แล้วจะเป็นคนดีขึ้นมา ให้จำเอานะ

หลังจ้งหัน

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑ ตุลาคม เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๓ บาท ๖๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๓๔๗ ดอลล์ นับว่าได้มากอยู่นะ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวงสี่พัน กิโล มอบและฝากไว้ที่คลังหลวงแล้วรวมเป็น ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากมอบและฝากไว้กับคลังหลวงแล้วนั้นได้ ๕๙ กิโล ๑๙ บาท ๘๘ สตางค์ ทองคำนี้ยังไม่ได้หลอมนะ รวมทองคำทั้งสิ้นได้ ๒,๑๒๑ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๘๗๘ กิโลครึ่งจะครบจำนวนสี่พันกิโล จุดพื้นฐานของทองคำคราวนี้อยู่ที่สี่พันกิโล ไม่ใช่ต่ำกว่านั้น สูงกว่านั้นไม่เป็นไร นี่พื้นฐานที่ตั้งเอาไว้สำหรับคนไทยทั้งชาติเรา สี่พันกิโลนี้เป็นพื้นฐานที่จะได้มอบเข้าคลังหลวงคราวนี้ จากบรรดาพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ

จิตใจของหลวงตาที่มีกับพี่น้องทั้งหลายมีส่วนส่วนเลยนะ เราพูดได้เต็มหัวใจเราเอง เราไม่มีอะไร เม็ดหินเม็ดทรายที่จะแบ่งปันส่วนจากสมบัติที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้ เรียกว่าไม่มีเลย มีเท่าไรก็เพื่อออก ๆ เพื่อช่วยชาติของเรา ไม่ต่างคนต่างช่วยไม่ได้นะ อันนี้ละที่ว่าหัวหน้าเป็นสำคัญมาก หัวหน้าสัตว์ หัวหน้าคน หัวหน้าฝูงอะไรก็แล้วแต่เออะ หัวหน้าสำคัญมาก ความพึงเป็นพึ่งตาย ความพึ่งฟู ความลุ่มจม อยู่กับหัวหน้าเป็นผู้พาดำเนิน ถ้าดำเนินผิดพลาดก็จมได้เลย หัวหน้าจมเพียงคนเดียว บริษัทบริวารจมไปด้วยกันหมด หัวหน้าพาขึ้น โผล่ขึ้นเพียงคนเดียว บริษัทบริวารขึ้นได้หมด นี่เป็นสำคัญมากนะ

เราจึงวิตถวิจารณ์ตลอดมา แต่ก่อนเราก็ไม่พูดทั้ง ๆ ที่รู้เรื่องของการบ้านเมืองนี้ก็รู้ เรื่องการบ้านเมืองก็เป็นการบ้านเมืองไป เรื่องของเราก็เป็นเรื่องของเรา รู้เท่าไร ๆ ก็เหมือนไม่รู้ เข้าในล้นชัก เก็บไว้ในล้นชักโดยหลักธรรมชาติของมัน ใครมาเล่าให้ฟังเรื่องราวอะไร ๆ นี้ พอทราบแล้วเข้าล้นชัก ๆ เพราะเรานี้พูดใครจะไม่เชื่อคงไม่มีแหละ ต้องเชื่อ ว่าลูกศิษย์ลูกหาเรามีมากขนาดไหน มานาน ไม่ใช่เร็ว ๆ นี้ละ มานาน เฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงต่าง ๆ ทุกกระทรวง ลูกศิษย์ลูกหามีอยู่ทุกกระทรวงมา

เกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลา เรื่องดีเรื่องชั่วต้องมาด้วยกัน เราก็รับทราบ ๆ ตลอดมาจนกระทั่งปัจจุบันที่มาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้ เราก็ไม่เคยคาดเคยฝันว่าจะได้เกี่ยวข้องกับการบ้านการเมือง หรือได้ต่อต้านกันอย่างที่เห็นมานี้แหละ

แต่เรื่องราวมันก็บันดลบันดาล มันน่าคิดเหมือนกันนะ อย่างโรคนี้อันโรคจะไปอยู่แล้ว มันฟื้นขึ้นมาได้ยังไง ถึงขนาดที่ว่าเราไม่เชื่อหมอว่างั้นเถอะ เพราะเตรียมจะตาย ๘๐% เป็นอย่างน้อยแล้ว กะว่าชนพรรษาในปี ๕๔๐ ชนพรรษา จะไปตรงนั้น มีแ่งอยู่ ๒ แ่งเท่านั้นเอง อันนี้เส้นค้ำ อันนี้แ่งจะพุ่งลงสนาม แล้วอยู่ ๆ หมอก็คำว่า เราก็ติดฝั่งขึ้นเลย ถึงขนาดที่ว่าเราไม่เชื่อหมอ เพราะโรคต้องเป็นมาได้ ๕๐ กว่าปีไม่ใช่ธรรมดาเนะ เราไม่สนใจกับมัน มีแต่หมุนตัว ๆ เพื่อมรรคผลนิพพาน

สาเหตุก็เป็นมาเพราะอดอาหารนั่นเอง อดข้าวมันแหละ หมอเขาบอกว่าน้ำย่อยไม่มีอาหารย่อย มันก็ไปย่อยเอาไส้เข้าไปละซี วิชาทงหมอเขาว่าอย่างนั้น เราก็ไม่สนใจ จึงได้มาถูกยาหมอเต็งนี้ แล้วลดสวบเลยเซียวนะ จนกระทั่งเราไม่เชื่อ เอาหมอมาถามจริง ๆ นี้โรคนี้นมันจะหายได้จริง ๆ เหรอ ตั้งแต่วันฉันยามานี้รู้สึกวาลดสวบลงไม่มีปฏิกิริยาใดเลย สมกับว่าโรคนี้นักเลงโตมาแล้ว ถ้าเป็นเสือกก็เป็นเสือกโคร่งใหญ่แล้ว มันต้องมีการต่อต้านกัน ถ้าเป็นนักเลงก็นักเลงโต กว่าเราจะมันลงได้ต้องได้ฟัดกันเต็มเหนียว แต่โรคอันนี้นักเลงโตในตัวของเราทำไมมันลดสวบลงไปโดยถ่ายเดียว ไม่มีปฏิกิริยาเลยนี่เป็นไปได้หรือ เราถามกับหมอ

หมอบอกว่าเป็นไปได้ หายเขาว่า เพราะเหตุไร เอ้าว่ามา เพราะโรคชนิดนี้ผมเคยรักษามาเป็นร้อย ๆ คนแล้ว หายทั้งนั้น แล้วก่อนที่เราจะรักษานี้ก็ เขาก็มาแล้วเรื่องโรคของเขาทำนองเดียวกันทุกกระเบียดเลย ไม่ผิดกัน เขาหายว่างั้น เราจึงลงใจ เอ้า ถ้างั้นตัดสินใจรักษา นั้นละถึงได้มารักษา มันก็ลดสวบ ๆ ลงไป เมื่อเขาว่าโรคชนิดนี้ผมเคยรักษาหายมาตั้งร้อยกว่าคนแล้ว แล้วโรคเราจะป็นโรคเทวทัตมายังไง ก็เพราะเรื่องราวของเขาตรงกันเป้งกับโรคของเราที่เขาหายมาแล้ว เรื่องความไม่เชื่อหมอก็ค่อยลดลง เพราะเหตุผลของหมอดี แต่ยังไม่จ้องกันอยู่เพราะมันนักเลงโต แล้วหายมาเรื่อย ๆ แปลกอยู่นะ นั้นละเรื่องราวมัน

พอฟื้นตัวขึ้นได้ก็ขึ้นเวทีเลย เพราะสงสารโลก ห่วงโลกอยู่แล้ว ดูตัวเองนี่ก็มีแต่จะไปทำเดี่ยวทำยังไง โลกเวลานี้กำลังร้อนระอุเป็นไฟเผาทั้งบ้านทั้งเมืองว่าติดหนี้เขาเฉลี่ยออกไปแล้วคนจำนวน ๖๒ ล้านคนนี่ เฉลี่ยออกไปแล้วตามบรรดากลูกศิษย์ ที่เขาเอาตัวเลขมาจากส่วนใหญ่ซึ่งเป็นความจริงมากกระจายออก เฉลี่ยออกไปว่าคนจำนวน ๖๒ ล้านคนนี่ติดหนี้เขาคนละ ๕ หมื่นบาท นี้อันหนึ่ง แล้วก็ดอลลาร์กำลังเหยียบเงินไทยของเราถึง ๕๖-๕๗ บาทต่อเหรียญในระยะนั้น แล้วก็ติดหนี้เขาอย่างนี้ ๆ อีกด้วย

สองสามประเภทนี้ตีเข้ามาในหัวใจเรา มันก็ร้องโก้ง ๆ ซึ่จะทำไง ความหวังใยกียิ่งห่างมากห่างชาติบ้านเมือง เอ้า ชาติขันธ์มันก็จะไปจะทำยังไง นี่ละถึงได้ยามาอย่างแบบปาฏิหาริย์

พอฟื้นขึ้นมาที่ขึ้นเวทีเลย เพราะฉะนั้นถึงดมมโหมาก เขาดูในทีวีว่าดมมโหมาก เราก็บอกว่ายอมรับ เพราะพอฟื้นขึ้นมาที่ขึ้นเวทีเลย นั่นละถึงได้ช่วยโลกเรื่อยมา เราช่วยเรื่อยมาอย่างนี้ ก็ไม่ได้คิดถึงเรื่องการบ้านการเมืองว่าจะมีอะไร ๆ ก็มีแต่จะหนุนนี้ช่วยชาติบ้านเมือง อยู่ ๆ เรื่องราวของการบ้านการเมืองที่จะเข้ามาเป็นอันตรายต่อสมบัติ ที่เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายมากองไว้เนี่ย มันจะมากระเทือนอันนี้ อย่างน้อยกระเทือน มากกว่านั้นมันจะมากอบมาโกยมากินมากินเอาหมดทั้งชาติ ทีนี้มันก็พืดกันละซี นี่ละเรื่องเราที่ได้เกี่ยวข้องกับกรบ้านการเมือง เกี่ยวข้องเพราะเหตุนี้เอง เพราะเราอยู่ในท่ามกลางแห่งชาติไทยของเรา แห่งเหตุการณ์เหล่านี้ แล้วเราจะหนีไปไหน ต้องสู้ละซี

ก็เราเป็นหัวหน้าทีพอจะว่าไง นำสมบัติพี่น้องทั้งชาติไทยเข้ามาสู่คลังหลวงเข้าไม่ได้ ถูกกีดถูกกัน ถูกทุกแบบทุกฉบับ ด้วยมหาโจร ว่ารัฐบาล ๆ รัฐบาลอะไรมันมหาโจร มันก็เข้ากันพันทีละซี เห็นอย่างชัด ๆ อย่างนี้ แล้วจะไม่ให้ต่อสู้กันยังงัย พิจารณาพี่น้องทั้งหลาย นี่ละธรรมต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา เราไม่เคยคาดเคยคิดตั้งแต่เริ่มแรกมาเรื่องกีดเรื่องกันนี้เป็นก้างขวางคอของชาติ เป็นมหาภัย ๆ เริ่มขึ้นมา ๆ เห็นกันได้ชัดในสายตาของธรรมดูได้ละเอียด แล้วจะไว้ใจกันได้ยังงัย ถ้าไม่ต่อต้านกันบ้างจะไม่ไหว ชาติไทยของเราจะเป็นอาหารอันโอชะ ให้เขากินเลี้ยงกันทั้งโคตรมันเลยว่่างั้นเถอะนะ จะไม่มีเหลือ นี่ละถึงได้พืดได้เหวี่ยงได้ต่อต้านกันเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ เป็นเพราะเหตุอันนี้เองไม่ใช่เรื่องอะไร นี่เราพูดเพียงย่อ ๆ ที่มาพูดนี้ละ

เรื่องราวนี้เก็บไว้ในนี้เต็มไปหมด แต่ก่อนก็ไม่เคยพูด แต่เวลาจำเป็นอย่างนี้ก็พูดออกมालะซี ที่เก็บไว้มากน้อยก็เอาออกมา เพื่อเป็นสักขีพยานทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่ว ให้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายเราได้เห็นกัน นี่ละจึงวิตถวิจารณ์มากนะเรา เป็นห่วงชาติไทยเราห่วงขนาดนั้นนะ จนไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมา ตั้งแต่ยังไม่เข้าช่วยชาติแบบนี้เราก็ดิดหนี่เข้ามา คือการช่วยชาติของเรานั้นแหละ ช่วยมาตลอด ดิดหนี่ดิดสิน เอ้า ยอมดิดเรื่อย ลูกศิษย์ลูกหาไปไถ่ถอนลากตัวออกมา แล้วบินเข้าไปอีก นี่สมัครเหลือเกินนะ สมัครติดคุก ลูกศิษย์ลูกหาที่ไปลากออกมา ใช้หนี่ให้แล้ว ๆ อ้าว นั่นจำเป็นมาอีกแล้ว ๆ เท่ากับลากเราเข้าตะรางอีก เราก้บินเข้าอีก เขาก้ลากออกอีกเรื่อยมาอย่างนี้ เห็นไหมเจตนาที่พี่น้องชาวไทยเรา เราถึงขนาดนั้นละ

สำหรับเราเองเราไม่มีอะไรแหละ เรียกว่าหมดโดยสิ้นเชิงไม่มีอะไรเลย จึงกล้าพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ด้วยความอาภัพชาญชัย ต่อหลักความจริงที่ได้ปฏิบัติมา และารู้ได้เห็นอันเป็นผลประจักษ์ใจขึ้นมา ให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ เรื่องราวมันก็เป็นอย่างนี้แหละ

นี่เราก้ยังวิตกวิจารณ์ ต่อไปนี้จะตั้งรัฐบาลอีก นี่อันหนึ่ง รัฐบาลอยู่ในขากในหนามด้วยนะ อยู่ในท่ามกลางมหาโจรที่จะปล้นบ้านปล้นเมือง แต่ก่อนก็ตั้งชื่อว่าเป็นรัฐบาล รัฐบาลนี่ก็เป็นรัฐกินรัฐกลืนมาเรื่อย ๆ เเสบ ๆ ก็ไม่ว่าอะไรกันนะ เพราะมาพวกไหนก็มีแต่กินแต่กลืน ยกเว้นนายกฯ เป็นบางราย เราไม่ได้ว่าไปหมดนะ แต่ส่วนมากมันเป็นอย่างนี้ กินกันกลืนกันเรื่อย ๆ จุบ ๆ จิบ ๆ เเสบ ๆ ประชาชนก็ทำเป็นหูหนวกตาบอด เหมือนไม่รู้ไม่ชี้ สงบเรื่อย ๆ มา ครั้นต่อมานี้ก็เด่นขึ้น ๆ กินไปกินมาเคยชิน เรียกว่าเคยชิน กลายเป็นชินชาแล้วก็หน้าด้านไปเลย เลยจะกลืนหมดทั้งชาติบ้านเมืองของเราสด ๆ ร้อน ๆ เอาต่อหน้าต่อตา นี่ละมันได้พืดกันตรงนี้

ที่นี้ก็วิตกวิจารณ์ เวลานี้กำลังหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะยกผู้นำของชาติขึ้น เพื่อจะอุ้มชูชาติไทยของเรา จะเป็นคนประเภทใด ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาใคร่ครวญให้ดี อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า เราเจ็บแล้วต้องเข็ดขนาดไหน บ้านเมืองของเราจะจม คราวนี้จะจมอย่างชัดเจน เด็กก็รู้นะ จะจมเพราะเหตุใด นี่ก็รู้อีก ใครมาทำให้จมก็รู้อีก เด่นชัดประจักษ์ใจ นี่เห็นด้วยกันแล้วทุกคน พวกเราทุกคนมีตาไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับราชการงานเมืองก็ตาม แต่ตามีหูมีทุกคน ใจมีทุกคน รู้ทุกคน แล้วเป็นความชั่วช้าลามกเสียหายขนาดไหน ถึงขนาดเมืองไทยเราจะจมได้ เพราะมหายักษ์เหล่านี้ แล้วที่นี้กำลังจะตั้งผู้นำขึ้นมา กำลังโฆษณากัน ให้พินิจพิจารณาให้ดี อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า

เราเป็นเจ้าของสมบัติในชาติไทยของเราทั้งประเทศ ให้พินิจพิจารณาด้วยดี อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้า อย่าทำแบบสุกเอาเผากิน เขามาเกลี้ยกล่อมทำนั่นทำนี่ พวกนี้หวานมากนะ ปากมันหวานทุกอย่าง ลิ้นแหลมลิ้นหวาน ลิ้นกิเลสต้องเป็นอย่างนั้น ลิ้นตะกละตะกลาม ลิ้นกลืนบ้านกลืนเมือง ต้องเป็นลิ้นที่แหลมคม ลิ้นที่หวาน ทำให้สัตว์อ่อนใจตายใจแล้วก็กลืนได้ง่าย ๆ ให้จำให้ตาคำนี้ เวลานี้หวานล่อมไปทุกแห่งทุกหน ลิ้นอันนี้หวานล่อม ภายในนี้ความอยู่ข้างล่าง ชาติไทยของเราเห็นแต่พื้นแผ่นดินนี้ ข้างล่างมันหมดไปแล้ว เป็นโพรงไปหมด ให้ดู

เอาจริงเอาจังเสียด้วยพวกที่จะโค่นบ้านโค่นเมืองด้วยความตะกละตะกลาม ในลาภในสมบัติในเงินในทองในข้าวในของ ในยศถาบรรดาศักดิ์ ในชื่อในเสียงที่ว่าศักดิ์ศรีของกิเลส เวลานี้มันกำลังเรื่องอำนาจ กำลังแผ่อำนาจ และกำลังปกป้องอำนาจเหล่านี้ไว้ แล้วจะทำลายคนทั้งชาติ โดยทำลายผู้นำได้แก่นายกฯ ใครจะมาเป็นนายกฯ พวกนี้

จะตามทำลายให้เหล็กให้เหลวไปหมด จะไม่รอเลย เพราะฉะนั้นจึงต้องตั้งหน้าตั้งตา
ทุกคน การหย่อนบัตรให้พิจารณาไปถึงโคตรถึงแข้งมันเลย อย่าเพียงแต่ว่าหย่อนบัตร
หย่อนบัตรให้ใคร คนนี้มาจากไหน ฟาดถึงฟอถึงแม่ถึงโคตรถึงแข้งของมัน มันมาจาก
เหล่าไหนกอไหนคณะไหน ตามลงไปให้ทัน ถ้าเห็นชัดเจนว่าไม่ควรแล้วให้ปิดทันที
อย่าเข้ามายุ่งกับชาติไทยของเรา

ชาติไทยเป็นชาติที่มีเจ้าของ สมบัติทุกอย่างเป็นของชาติไทยที่รักษาด้วยกันทุก
คน พวกนี้พวกทำลายพวกกลืนพวกกิน อย่าให้เข้ามายุ่ง เอาให้เด็ด ไม่เด็ดไม่ได้ พวกนี้
เด็ดจริง ๆ พวกมหาโจรมหาภัยนี้เด็ดตลอดเวลา มองข้างนอกนี่মনวลอ่อนหวาน ข้าง
ในนี้เรียกว่ารองก็รองแต่ไฟนรก เรียกว่าไฟนรกเมืองมนุษย์ก็ได้อยู่ข้างใต้ นะ คอยจะ
เผาคนไทยทั้งชาติ ด้วยอำนาจป่า ๆเถื่อน ๆ ของมัน กฎหมายก็กฎหมายเถื่อน ตั้งขึ้น
มาเป็นพระราชกรณงานไหน เมื่อผิดเพี้ยนจากกฎหมายแล้วก็เป็นเถื่อนไปหมดเลย เช่น
กฎหมายตั้งให้เป็นรัฐบาล ตั้งจริงกฎหมายตั้งให้เป็นรัฐบาล แต่คนไม่ได้ทำหน้าที่ตาม
กฎหมายที่ตั้งเป็นรัฐบาล รัฐบาลนี้ก็เป็นรัฐบาลปลอมได้จะว่าไง ไม่ตรงตามกฎหมายที่
ตั้งไว้ กฎหมายตั้งไว้อย่างนั้นเป็นรัฐบาลได้

เช่นอย่างรัฐบาลนี้มีทั้งฝ่ายค้าน มีทั้งฝ่ายรัฐบาล เพื่อพินิจพิจารณากันทั้งสอง
ฝ่าย เมื่อเห็นสมควรที่จะลงแล้ว ทั้งฝ่ายค้าน ทั้งฝ่ายรัฐบาลลงกันได้แล้ว ก็เป็นความ
สมบูรณ์ขึ้นมาในผลที่จะพึงได้รับ เป็นอันถูกต้องดีงาม ทีนี้เมื่อทางฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่
ลงกันได้ก็ไม่สมบูรณ์ สมมุติว่าถูกลู่ก้างถือว่าเราเป็นเจ้าอำนาจ เราเป็นฝ่ายรัฐบาล เรา
เป็นฝ่ายนายกฯ ถูกลู่ก้างเอาตามอำนาจของตนไกลไปอย่างนี้แล้ว พวกนี้ก็เป็นคนเป็นฝ่าย
ค้าน ค้านเพื่อชาติไทยของเรา ค้านไม่เป็นผล ลู่พวกถูกลู่ก้างพวกหน้าด่านไม่ได้ หลาย
ครั้งหลายหนมันก็เจ็บก็แสบภายในใจพากันลาออก

เมื่อลาออกแล้ว ลาออกมากน้อยเพียงไร รัฐบาลจะลดตัวลงรูป ๆ เป็นหลัก
ธรรมชาติในขณะที่สภาหรือผู้แทนลาออก ๆ เช่นฝ่ายค้านเป็นต้นลาออก ทีนี้เมื่อลา
ออกมากน้อยเพียงไร นั้นรัฐบาลขาดความสมบูรณ์แล้ว นี่ในหลักธรรมชาติ ตาม
กฎหมายก็เป็นอย่างนั้น ต้องมีสมบูรณ์กัน เมื่อทางนี้ขาดออกไป รัฐบาลจะคงเส้นคงวา
หนาแน่นอยู่ได้ยังไง รัฐบาลก็ต้องขาดลงไป ๆ เราจะหาเรื่องอ้างว่าเขาไปเอง ๆ เอา
นี้มาตั้งเป็นเจ้าอำนาจไม่ได้ นี่เป็นเจ้าอำนาจของป่าเถื่อน เป็นเจ้าอำนาจของคนหน้า
ด่านต่างหาก

อำนาจตามกฎหมายจริง ๆ ต้องมีสมบูรณ์ด้วยกันทั้งฝ่ายค้านฝ่ายรัฐบาล
สมบูรณ์แบบ แล้วก็เป็นรัฐบาลสมบูรณ์แบบ ทีนี้เมื่อฝ่ายหนึ่งที่เป็นฝ่ายค้านลาออกไป

มากนักน้อยเพียงไร รัฐบาลก็ขาดแล้วโดยหลักธรรมชาติ ๆ จะมาอ้างว่าก็ลาไปเอง ๆ อย่างนั้นไม่ได้ ความขาด-ขาดไปตลอดเวลาโดยหลักธรรมชาติเหมือนกัน

การลาไปเองก็มีสาเหตุ เพราะอะไรเขาถึงต้องลา เขาเป็นผู้สมัครมาเป็นผู้แทนแท้ ๆ เขาลาไปทำไม ไม่มีเหตุมีปัจจัยจะลาหรือคนเรา นี่ละก็ออกมาจากเรื่องที่ดี้อำนาจบาตรหลวงว่าเราเป็นฝ่ายรัฐบาล เราอยากทำอะไรเราก็ทำ ญู่ญู่กั๊งไม่ฟังเสียงฝ่ายค้าน ๆ ครั้งนี้ครั้งนั้น ประชุมเมื่อไรก็ครั้งนั้นครั้งนี้ มีแต่พวกนั้นเหยียบหัวไป ๆ ทางฝ่ายค้านก็เป็นตุ๊กตาให้เขาเหยียบหัวไป หลายครั้งหลายหนคนเรามีหัวใจมันก็ลาออกซิ จะว่าเขาลาออกเองได้ยังไง ตัวเองเป็นผู้ทำลายเขา เป็นคนหน้าด้าน ไม่ฟังเสียงกฎหมายบ้านเมือง ไม่ฟังเสียงพวกฝ่ายค้านเลย เขาก็ลาออก

เขาลาออกเขามีสาเหตุที่ลาออก เราอย่าเอามาอวดว่าก็เขาลาไปเอง ๆ ได้ยังไง ความลาไปเองนี่จะเป็นอำนาจเหนือกฎหมายเหนือความจริงไปได้ยังไง ความจริงต้องรวมกันทั้งสองฝ่ายเป็นรัฐบาลโดยสมบูรณ์ ทีนี้เมื่อเขาไม่พอใจเพราะขัดเพราะแย้งกัน ไม่หยุดไม่ถอย อยู่ไปทนไปก็ลำบากลำบาก ก็ลาออกไป เมื่อลาออกไปคนหนึ่ง ขาดไปแล้วคนหนึ่ง วงรัฐบาลไม่สมบูรณ์ ขาดไปแล้ว ลาออกไปมากขึ้นเท่าไรรัฐบาลก็ยิ่งขาดไป

เวลานี้ทางผู้แทนลาออกไปมากขนาดไหน ฝ่ายค้านลาไปมากขนาดไหน แล้วรัฐบาลยังจะมาโอ้อ่าฟู่ฟาวด์ตัวด้วยความหน้าด้านอยู่หรือว่า เราเป็นรัฐบาลโดยสมบูรณ์ รัฐบาลปลอมในความหน้าด้านของเราต่างหาก นี่หลักความจริงเป็นอย่างนี้ สายธรรมต้องเดินอย่างนี้ ไม่ได้ว่าใครนะ ว่าตามหลักความจริง เราอย่าไปหาเรื่องราวเขาลาออกเองไม่ได้ เราเป็นต้นเหตุที่จะให้เขาลาออกเองมีมากมายก่ายกอง ทำไมไม่ออกอ้างเพราะเราเป็นหัวหน้า เป็นหัวหน้าหน้าด้านไม่ฟังเขาบ้าง ใครเถียงไม่ยอม ๆ เราจะเอาอย่างนี้ ๆ นี่คือการหน้าด้าน คนเราเมื่อฟังไปหลายครั้งหลายหนก็อดทนระอาใจก็ลาออกละซี เราจะไปหาเรื่องราวเขาลาออกเองได้ยังไง ตัวไปทำลายเขาให้ลาออก ตัวต้นเหตุมันอยู่ที่ ตั้งแต่นายกฯ ลงมาถึงสภาฝ่ายรัฐบาล นี่เป็นตัวสำคัญ

พวกกันกลืนกันไป เหยียบหัวฝ่ายค้านไปเรื่อย ๆ ฝ่ายค้านก็เป็นคนมีหัวใจ ตั้งขึ้นมาเพื่อชาติบ้านเมืองเหมือนกัน ทำไมจึงมาเหยียบกันเหมือนกบเหมือนเขียดมีอย่างเหวอ นี่ละเหตุที่จะลาออกมีสาเหตุหลายอย่าง อันนี้เราไม่ได้ยืนยันตามทางกฎหมาย แต่เรายืนยันด้วยหลักความจริงคือธรรม เอาธรรมมาชี้แจงแสดง อยู่เฉย ๆ จะมาให้เขาลาออกเป็นไปไม่ได้ เพราะเขาสสมัครเป็นผู้แทนเสียเอง ไม่มีใครบังคับเขา เขาสสมัครเป็นผู้แทน เหตุใดเขาถึงต้องลาออก ก็สมัครเข้าไปเพื่อเป็นผู้แทน เพื่อพี่น้องชาวไทยเราแท้ ๆ แล้วเหตุใดจึงต้องลาออก ไม่มีสาเหตุลาออกได้หรือคนเรา

ต้องพิจารณาถึงต้นเหตุ ใครเป็นสาเหตุให้พวกนี้ลาออก มันก็ขึ้นอยู่กับทางรัฐบาล ก็รัฐบาลเป็นโต้โผ ผิดถูกประการใดขึ้นอยู่กับนั้น ชัดแย้งกันประการใดก็จะขัดแย้งที่จุดนั้นละซี นี่ละเรื่องราวมัน เมื่อเป็นเช่นนั้นเราจะมาอวดดีว่า เราได้เป็นรัฐบาลโดยสมบูรณ์ไม่ได้ เมื่อหลักเกณฑ์ขาดไปแล้ว เราต้องขาดบาทขาดตาเต็งไปเรื่อย ๆ แล้วที่นี้เวลารัฐบาลเป็นตัวขาดบาทขาดตาเต็งแล้ว จะมีอำนาจเต็มลัดเต็มส่วนตามกฎหมายได้อย่างไร จะไปบังคับบัญชาผู้ใด ตั้งข้อกฎบังคับอะไรก็ดี ตั้งยศตั้งศักดิ์ให้ผู้ใดก็ตาม มันก็เป็นโหมะ ๆ ไปตลอดสาย แล้วใครจะไวใจได้ พิจารณาซิ

เรื่องอันหนึ่งที่จะมีผู้แทนขึ้นมา คนดีไม่มีบ้างเหลือในชาติไทยของเราเนี่ย หรือหุดหัวอยู่ในกระดองเหมือนเต่าเหลือ มันจะไม่มีเหลือชาติไทยทั้งชาติ คนดีที่จะมากู้ชาติบ้านเมือง ให้เป็นรัฐบาลที่สมบูรณ์แบบ นำประชาชนไปด้วยความชุ่มเย็นเป็นสุข มีศาสนาเป็นเครื่องแนบนำกันไป อย่างนี้จะไม่มีแล้วเหลือเมืองไทยเราเนาะ จะมีแต่พวกเปรตพวกผีโจรมารนี้กลืนบ้านกลืนเมืองเท่านั้นเหลือ พวกนี้เหลือเป็นพวกมีอำนาจบาตรหลวงใหญ่กว่าเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม กว่าอรธกว่าธรรมไป มีพวกนี้เท่านั้นเหลือ คนดีไม่มีหรือที่จะมาตั้งเป็นรัฐบาลรักษาชาติบ้านเมืองต่อไป ขอให้พี่น้องทั้งหลายพิจารณาข้อนี้ให้ดีนะ

เวลานี้กำลังจะตั้งรัฐบาลใหม่ หลวงตาบัวอยู่ในท่ามกลาง เพราะฉะนั้นหลวงตาบัวจึงพูดได้ เพราะหลวงตาบัวได้รับความกระทบกระเทือนเช่นเดียวกับพี่น้องทั้งหลาย ยิ่งได้รับความกระทบกระเทือนมากกว่าพี่น้องทั้งหลายเสียอีก เพราะเราเป็นหัวหน้านี้รักษาองสมบัติทั้งหลายไว้เพื่อพี่น้องทั้งหลาย จะมาถูกมาคดมาโกงมารีดมาไถ มากลืนไปกินทั้งหมด นี่มันเป็นยังไง เงินที่จะเอาเข้าคลังหลวง ก็เอาเข้าไม่ได้ เห็นไหม ฟังซิ คนทั้งประเทศ นับแต่วงศ์กษัตริย์ลงมา เป็นสมบัติที่มีคุณค่ามีศักดิ์ศรีขนาดไหน ศักดิ์ศรีก็เท่ากับประเทศไทยเลย ทำไม่จึงเข้าคลังหลวงไม่ได้ ใครเป็นคนมาขัดมาแย้งอยู่ในที่นั้น ก้างอันไหน ก้างวิเศษวิโสมาจากไหนมาขวางคอของชาติไทยอยู่เวลานี้ พิจารณานี้ก็รู้ด้วยกันทุกคน แล้วจะไวใจได้อย่างไรก้างประเภทนี้นะ ถ้าเอาไว้อีกมันก็จะจมไปหมดทั้งบ้านทั้งเมืองเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องให้พิจารณาให้ดี

การแต่งตั้งผู้ใดที่จะเป็นผู้ใหญ่นำพี่น้องชาวไทย เราอยากพบอยากเห็นผู้ใหญ่ของชาติไทยเรา เป็นพ่อเป็นแม่ของคนทั้งชาติ เอ้า ชาติไทยทุกซ์จน เออ จน หัวหนาก็จน หัวหน้าจนชาติไทยจนไม่เป็นไร ให้จนไปด้วยกัน มีมีไปด้วยกัน สุขไปด้วยกัน ทุกซ์ไปด้วยกัน เท่ากับพ่อแม่กับลูก มีลูกก็คิน พ่อแม่ทุกซ์ลูกก็ยอมทุกซ์ ลูกมีความสุขพ่อแม่ก็มีความสุข เกี้ยวโยงกันตลอดเวลา ประชาชนราษฎรกับผู้นำ เช่นรัฐบาลเป็นต้น มี

ความเกี่ยวโยงกันด้วยความรักความเมตตาสงสาร เหมือนพ่อแม่กับลูกรักกันสงสารกัน
อย่างนี้เราอยากเห็นเหลือเกินเวลานี้

นี่ศาสนาปกครองมาอย่างนี้ละ สุขทุกข์เป็นไปด้วยกันเลย ศาสนาไม่มีแบบที่ว่า
กินว่ากลืน กลืนลูกเจ้าของอย่างนี้ไม่มี แม้แต่ปลาเขาก็ไม่กลืนลูกไม่กินลูกนะ เหตุไฉน
บาลไทยจึงกินแต่ลูกกลืนแต่ลูก ใครตั้งเข้ามาเป็นรัฐบาลไทยก็มากินแต่ลูกกลืนแต่ลูก
จนดับไตไส้พุงลูกจะไม่มีนะเวลานี้ คนนั้นก็ตบขาด คนนี้ปอดหาย สุดท้ายหัวใจก็จะพัง
ไปด้วย ไม่มีอะไรแล้ว ที่นี้ไส้ก็พัง ไส้พัง ชีก็แตก สุดท้ายเมืองไทยเรามีตั้งแต่พุง ชีไม่มี
เพราะถูกรีดถูกไถ ถูกกินถูกกลืนมาตลอด จนกระทั่งมาบานปลายเอาตอนนี้แหละที่
บานเอาماجริง ๆ จนประชาชนทั้งชาติดูไม่ได้เลย ดูอะไร ดูจุดใหญ่คือรัฐบาล

เวลานี้เขาวางกันทั้งประเทศไทย ทำไมรัฐบาลจะเป็นคนทูลหนวกตาบอดอยู่ได้
ใครจะฉลาดยิ่งกว่ารัฐบาล มันฉลาดไปทางไหน ถ้าไม่ฉลาดเพื่อกินเพื่อกลืน ถ้าฉลาด
เพื่อแก้เพื่อไข ควรจะแก้ไขมานานแล้ว เพราะพวกนี้เป็นผู้นำมานานแล้ว เพราะฉะนั้น
พวกเราทั้งหลาย พี่น้องชาวไทยทุกคน ขอให้รู้เนื้อรู้ตัวตื่นเนื้อตื่นตัว อย่าหดหัวอยู่ใน
กระดองเหมือนเต่านะ อย่าชินอย่าซา อย่าเกรงอกเกรงใจมหาโจรที่กำลังจะปล้นบ้านอยู่
เวลานี้

นี่เขาตั้งหน้าตั้งตา กระสุนปืนเขาจ่อเข้ามาหน้าบ้านของเรา ยังสวัสดีอยู่หรือนาย
จะว่าอย่างนั้นได้อยู่หรือ พิจารณาซิ นี่เป็นยังไง พวกเราพวกสวัสดีหรือนาย หรือพวก
ไหนนี่ พิจารณาซิ เพียงเท่านี้ก็เทียบได้แล้วนี้ คู่กับมันได้ยังไงมหาภัย มันต้อง
ระมัดระวัง ตั้งเนื้อตั้งตัว เหมือนกับนักมวยเขาต่อกรกัน ไม่มีใครเกรงใคร ขึ้นไปต่าง
คนต่างเอาชนะ นักมวยจึงไม่มีคำว่ากลัวกัน มีแต่หวังจะชนะ คนนี้ขึ้นไปจะชนะ คนนั้น
ขึ้นไปหวังจะชนะคู่ต่อสู้ เข้าถึงกัน ปังเลย ไม่มีคำว่าถอยกัน อันนี้ก็เหมือนกัน เราเป็น
เจ้าของสมบัติ คนทั้งชาติไทย ๖๒ ล้านคนเป็นเจ้าของสมบัติ นี่คือสง่างามแล้วโดยหลัก
ธรรมชาติ เอ้า มหาโจรจะกองใหญ่มาจากไหน นั่นคือมหาโจรทั้งนั้น ถือว่าเป็นภัย ฟัด
เลย นี่ตามหลักธรรมชาติ จากนักมวยเขาต่อยกัน เราพูดธรรมะเป็นกลาง ๆ อย่างนี้ ให้
พิจารณาเอา

เมืองไทยเราไม่ใช่เมืองจิตเมืองจาง เมืองหัวหดตดแตกอยู่ในกระดองอย่างนั้น
นะ นี่เวลานี้ ใครดีให้เสริมนะ เราหาคนดี หาพ่อหาแม่ที่ดี สุขทุกข์เป็นไปด้วยประชา
ชนราษฎร เอา หาอย่างนั้นแหละ เอา เสริมเลย คนไหนดี เราหาคนดีให้พากันเสริม คน
ไหนไม่ดีปิดออกทันที เนื้อร้าย ๆ อย่าให้ค้างในประเทศไทยของเรา อันตรายที่สุดคือ
พวกเนื้อร้าย มันกำลังทำลายอยู่ในเวลานี้ ให้เห็นเป็นพิษเป็นภัย ถ้าเห็นว่าสิ่งเหล่านี้ยัง
เป็นคุณ ยังประจบประแจงเลียแข้งเลียขาเขาแล้วจมนะ จะว่าไม่บอก

วันนี้พูดเพียงเท่านั้นเสียก่อน เอาละพอสมควร พูดไปพูดมาๆ เลยนึกขึ้นๆ เรื่อยๆ เหตุการณ์มันมีอยู่อย่างนี้จะว่าไง เราไม่ได้มาหวังที่จะมาทำอะไรนี้ แต่เมื่อเข้าอยู่ในศูนย์กลางแห่งหัวใจของไทยทั้งชาติแล้ว เราจะอยู่ได้ไงเราเป็นหัวหน้า นี่แหละเรื่องมัน เข้าใจไหม มันเลยได้พูดได้เหวี่ยงก็เพราะอย่างนี้เอง แต่ธรรมดาเราไม่เข้า เข้าไม่ได้ ผิดธรรมดาผิดวินัย แต่เมื่อเข้าอย่างนี้แล้ว ไม่มีคำว่าผิดธรรมดาผิดวินัย ก็เราเรียนมาเหมือนกันนะ ก็ต้องรู้ละซี

หลวงตาคะ หนูพาชาวบ้านบ้านวังทองมา โรงพยาบาลไปช่วยตั้งบ้านศูนย์เด็กวัยเตาะแตะคะ บ้านวังทอง ต.ผาสุก อ.วังสามหมอ ค่ะหลวงตา

แล้วเป็นอะไร วังทองเป็นอะไร มันเป็นวังซีไปแล้วหรือ มันถึงได้มาหาเรา เอ้าว่ามา

ไปตั้งศูนย์เด็ก

นั่นแหละคือจะมาขอเงินเรา เพราะฉะนั้นมันเป็นวังซีไปแล้วหรือ เราถึงเราถึงดักเลย เราบู๊ก่อนแล้ว มันเคยพอแล้ว มันหลบฉากนะซีนักมวย (หัวเราะ)

หนูเอาเด็กไปรวมเลี้ยงกันแล้วให้พ่อแม่ได้ไปทำงานล่ะคะ หนูมีงบอาหารแคว้นละ ๗๐ บาท แล้วเด็กไม่พอทานตอนนี้ เลยมาราบขออาหารหลวงตา

จำนวนเด็กเท่าไร

จำนวนเด็กตอนนี้ ๓๐ กว่าคนล่ะคะ อาหารกินเด็กไม่พอคะ

มีเท่านั้นไม่ใช่หรือ เด็กนี้มีแต่เด็กวังสามหมอเท่านั้นหรือ เด็กที่อื่นไม่มีหรือ มันน่าถามต้องถามไซ้ไหม ถ้ามีแต่เด็กวังสามหมอ ก็สมควรจะให้ อันนี้เด็กอื่น ๆ เขาก็มี เขาก็มีจนตรอกจนมุม มีพ่อแม่เลี้ยงดูเหมือนกัน ถ้าว่าเด็กวังสามหมอไม่มีพ่อแม่หรือ มันเกิดขึ้นมาได้อย่างไร เดี่ยวจะไล่ไปหาพ่อแม่หาแม่มันนะ เข้าใจไหม

บ้านมันอยู่กลางหุบเขาค่ะหลวงตา ห่างจากนี้ไป ๑๕๐ กว่ากิโล

หุบเขามันมีแต่หุบเขาวังสามหมอ หุบเขาแถวนี้ไม่มีหรือ เอาอีกแล้วไล่เข้าไปอีกละ

ถ้าหน้าฝนนี้ถนนจะขาดคะ

ขอผ่านเสียก่อนละนะ คือหลวงตานักมาก นี่เด็กตามโรงร่ำโรงเรียนต่างๆ ที่ให้เดือนละหมื่น หมื่นกว่าๆ ประจำเดือนๆ เราได้ของด เพราะเราจะหมุนเงินนี้ไปสู่ความจำเป็นที่มากกว่านี้ เป็นอย่างนั้นนะ ความจำเป็นที่มากกว่านี้ยังมีเยอะ เราจึงต้องไปขอตจากบรรดาโรงเรียนต่างๆ ที่เราเคยช่วยเหลือมาแต่ก่อน เพราะอันนี้เรื่องความยากจนของเด็กมีอยู่ทั่วไป ถือว่าเป็นธรรมดา แต่ความจำเป็นๆ ของแต่ละจุดๆ ของแต่

ละสังคม ๆ นี้มีความหนักแน่นมากกว่า เราจึงลดเงินอันนั้นเข้ามาสู่จุดนี้ ๆ เข้าใจไม่ใช่เห
รอ

นั่นแหละที่เราตัด ตัดเพื่ออันนั้นนะ ไม่ได้ตัดเฉย ๆ อันนี้วังสามหมอสามหมาก็ให้
พิจารณาเสียก่อน รอ ๆ เสียก่อนนะ กลับไปจากนี้ก็ไปหาชุดกลอยชุดมันกินรอเสียก่อน
ว่านั่นนะ วังสามหมอสามหมาแถวนี้ไม่มีกลอยเหรอ มีอยู่นะ จึงว่ามีอยู่ เอาละให้รอ
ก่อนยังไม่ให้หะ เด็ก ๓๐ คนให้ไปเลี้ยงดู รู้สึกว่าเอาไรต์เอาเปรียบคนอื่นมากไป นี้เราก้
ยังช่วยอยู่อำเภอหนองหานนี้ ก็ด้วยความยากจนของผู้ดูแลเด็กอีกด้วย สงสารเด็กด้วย
เราก้เลยให้มาเป็นเวลานานแล้วนะ หลายปี

อันนี้ที่แรกพี่เลี้ยงเด็กเขามีเงินเดือน ๆ เป็นประจำ ๆ ที่นี้พอรัฐบาลตัดงบ
ประมาณไม่มีเงินเดือนเลย แล้วทางนี้ก็ขาดสะบั้นไปเลย เราก้ไปถาม ออกจากนี้แล้วจะ
ไปหากินที่ไหน ไปทำงานอะไร เขาบอกว่าไม่มี เหมือนว่าตัดไม้ตัดมือ นั้น ไม่มีทางหา
อยู่หากิน นี้พี่เลี้ยงเด็กนะ ส่วนเด็กนั้นเขาก็มีพ่อแม่ เมื่อไม่มีผู้เลี้ยงดู พ่อแม่เขามา
เอาไปเองแหละ เอาเชือกมัดขามัดคอมันไว้ไม่ให้มาหาลูกมันก็ไม่ฟัง มันจะเอาไม้ตัด
เชือกเลยทันที เพราะมันห่วยลูกมัน เขาก้ไปหาพ่อหาแม่เขาเองใช้ไหม พ่อแม่เขาก้มา
เอง แต่ก้ทำให้สงสารคนที่เลี้ยงดูเด็ก เลยให้เงินเดือนแทนเลย ชดเชยต่อกันไปเลยจน
กระทั่งปานนี้

แต่ก่อนเขาได้เดือนละ ๔ พันเราก้ให้ ๔ พัน ได้ ๖ พันเราก้ให้ ๖ พัน เวลานี้เรา
ก้ให้เดือนละ ๖ พันเรื่อยมา ฟังมาขึ้นปีนี้ ให้เป็นเดือนละ ๗ พัน ๓ คน สามเจ็ด ๒๑
พัน ให้มาตลอด อันนี้อนุโลมเต็มที่ จะให้อนุโลมไปถึงวังสามหมอสามหมา แล้วก็สาม
หมี่ สีไ้ก็เข้าไป โอ้ย ไม่ไหวแล้วเรา วังสามหมอสามหมา สามหมี่ สีไ้ก็เข้าไป โอ้ย ไม่
ไหว พักเสียก่อน ไม่ไหวแล้ว...

เท่านั้นแหละ ยังไม่ได้ให้พรนะ จะ ๙ โมงแล้ว

ทางวังสามหมอให้งดไว้เสียก่อนนะ ขอผ่านไปเสียก่อน เพื่อความจำเป็นอย่าง
อื่น ๆ ที่มีมากกว่านี้

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd